141+14-4.20-

وزورت امر راقتهادی و در دین مانغن المربلين شر

معاون حتوتی و منی ماراتی

سال مبهش توجد .

بخشنامه

	and the sale of the sale of the	11	140
الف	بند ۹ ماده ۱۳ قانون مالیات بر ارزش افزوده		

امور مالیاتی شهر و استان تهران انارات کل امور مالیالی	خاطبان/ڈینٹمان
ابلاغ رای شماره ۲۸۹۵ مورخ -۱۳۹۸/۱۰/۱ هیات عمومی دیوان عدالت اداری میتی بر فقف رای شماره ۲۳۲ مورح ۱۳۴۶/۵/۱۰ هیات مذکور	

به پیوست رای شساره ۲۸۹۵ مورخ ۱۳۹۸/۱۰/۱۰ هیات عمومی دیوان عبدالت اداری مبنی پسر نقیفس رای شسباره ۴۳۲ میورخ ۱۳۹۶/۵/۱۰ هیات مذکور درخصوص عدم ابطال فراز پایانی سخشنامه شماره ۹۲۵۳ مورح ۱۳۹۰/۷/۹ سازمان امور مالیاتی کشور برای اجرا لبلاغ می شود ۱۲ ۱/۲۲

	تضعمود مرجع لاظره ماد	معت اجراء:	كارجة أجزأء ومطلبل بضنطه
عني حسيس عبيس المناس عبيس المناس عبيس المناس			allering:

- ووليس محل معتوم ساؤمان امود مالياتي محتود يولى استعمنار.
- ـ لعوز گدوین و گفیح و انتثار طوائین و مغردات معاولت حلولی درخست جمهوری برای استحمار.
  - سلوطن مصوح سلزمات يراى لسنعشار
    - متوزای عالی عالباتی پرای آکلمی،
  - دانستان انتاس طایالی برای آیکشی.
    - . خاتو موکزی حواست برای انجلعی،
      - دفاتر ستادی برای آنمیعی
  - در کا عالی هادغواهی مالبانی و تشغیص صلاحیت حرشادی برای آکاهی:
    - جلميه متاوران رسمى مالياتي ايران براى أكلطي
  - ر دائز منوفی و فراد دادهای مقیلتی او آی دوج در بالاند استانعات به تستامها . حلتز فتن 9 عديريات ويسكك ماليالى ييسراه مساطد

هستند. ولى با توجه به اينكه امورى مانند خدمات بيمه درمان، تكميل درمان و ارائه حدمات مـــــــــــــــــــــــــ و نظارت بر إمور درماني برخلاف مــوارد مقرر در بنــد و ماده 12 قالــون فوق الدكر لرتباط مستقيمي با روند درسان لداسيه و از مصاديق موارد مقرر در بند فوق به شمار نمي آبند. لذا مسمول برداخت ماليات بر ارزش افزوده مي بانسد و حافيت معرر در بند فود ماده 13 قانون ماليات بر ارزش افزوده قابل نسري به أنها نيست. إننا به مراتب فوق، رأي شماره 13-3-3 كا ١٤-3 كا ١٤-3 مردت مورتب فوق، رأي شماره 13-3-3 كا ١٤-3 بالمان أن حكم به أبطال قسمتي از يحنسامه سماره 13-9-9 مارده بالرمان أمو. ، بر اساس مواد او 8 قانون ماليات بر ارزش افزوده مصوب سأل 1387، عرضه كالاها و أرائه خدمانك در ادران مشدول مالــات -بر ارزش اقزوده بوده و کلیه اشحاصی که به عرضه کالاها و ارائه خدمات و واردات و صادرات ایها مسادرت می کنند. تکمیل درمان و ارائه خدمات مدیریب و نظارت بر امور درمانی صادر شده، با موارین قانونی یاد شده مغایرت دارد و در اجرای حکم ماده 91 قانون تشکیلات و ایین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال 1392 خیمن نفتی رای شعاره دارو. لوازم مصرفي درماني، خدمات درماني و خدمات توانبخشي و حمايتي از پرداخت ماليات بر ارزس غزوده معاف مالياتي كشور به دليل عدم تسري معافيت مقرر در بند 9 ماده 12 قانون مالبات بر ارزش افزوده به خدمات بيمه درعان. 1390.7 9-925 هيأت عمومي ديوان عدالت اداري، رأي بر عدم انظال مراز پاياني بحشنامه شماره 9-925 -9 7 980 سازمان امور مالبائي كه قبلاً أبطال شده بود صادر مي شود، مودي محسوب مي شوند. از سوي ديگر با وجود اينكه به موجب بند و ماده 12 فانون مالبات در ارزس افروده، انواع

عجمدكظم بهرامي

ينس هيأت عمومي ديوان عدالت اداري

چهار شنبه،۷ اسفند ۱۳۹۸

أراي هيات عمومي ديوان عدالت اداري مرجع تصويب: هيات عمومي ديوان عدالت اداري شماره ويژه نامه: ١٢٥٨

سال هفتاد و شش شماره ۲۱۸۳۴

رأی شماره ۲۸۹۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع: اعمال ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ نسبت به رأی شماره ۴۳۲ - ۱۰/۵/۱۳۹۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و عدم ابطال بخشنامه ۹۲۵۳. ۱۳۹۲ سازمان امور مالیاتی

T9/1./179A

شماره۴۸۰۰۰۹۸

بسمه تعالى

جناب آقاي اكبريور

رئیس هیاتمدیره و مدیرعامل محترم روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

یک سبخه از رأی هیأت عمومتی دیوان عدالت اداری به شماره دادنامه ۹۸۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۲۸۹۵ مورخ ۱۰/۱۰/۱۳۹۸ با موضوع: «اعمال ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آیین دادرستی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ نسبت به رأی شماره ۴۳۲ـ ۱۰/۵/۱۳۹۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و عدم ابطال بخشنامه ۹۲۵۳ـ ۹/۷/۱۳۹۰ سازمان امور مالیاتی» جهت درج در روزنامه رسمی به پیوست ارسال میگردد.

مدیرکل هیأت عمومی و هیأتهای تخصصی دیوان عدالت اداری ـ مهدی دربین

تاریخ دادنامه: ۱۰/۱۰/۱۳۹۸ شماره دادنامه: ۲۸۹۵ شماره پرونده: ۹۸۰۰۰۲۸

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: رئیس سازمان امور مالیاتی کشور

موضوع شکایت و خواسته: اعمال ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ نسبت به رای شماره ۲۳۲ـ ۱۰/۵/۱۳۹۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

گردش کار: الف ـ هیأت عمومی دیوات عدالت اداری به موجب رأی شیماره ۴۳۲ـ ۱۰/۵/۱۳۹۶ قسمتی از بحشنامه شماره ۹۲۵۳ـ ۹/۷/۱۳۹۰ سازمان امور مالیانی کشور را ابطال کرده است.

متن رأی شماره ۴۳۲_۴۳۸/۱۲۹۶ هیأت عمومی به قرار زیر است:

«مطابق بند ۹ ماده ۱۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده، انواع دارو و لوازم مصرفی درمانی، خدماتی درمانی (انسانی، حیوانی و گیاهی) و خدمات توانبخشی و حمایتی از پرداخت مالیات بر ارزش افزوده معاف اعلام شده است. نظر به اینکه در سطر آخر بخشنامه مورد اعتراض، پرداخت خدمات بیمه، درمان و تکمیل درمان از معافیت مذکور در حکم قانون پیش گفته خارج شده است، بنابراین این قسمت از بخشنامه مغایر قانون یاد شده بوده و تصویب آن از حدود اختیارات سازمان امور مالیاتی خارج میباشد و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال۱۳۹۲ ابطال میشود. اعضاء هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با اعمال ماده ۱۳ قانون اخیرالدکر و تسری ابطال بخشنامه به رمان تصویب آن فقط نسبت به پرداختکنندگان مستقیم مالیات بر ارزش افزوده موافقت کردید.»

ب ـ رئیس ســازمان امـور مالیاتـی کشـور بـه موجب لایحه شـماره ۱۲/۶/۱۲۹۷/ص ـ ۱۴/۶/۱۳۹۷ به رئیس دیوان عدالت اداری اعلام میکند که رأی شـماره ۴۳۲ـ ۱۰/۵/۱۲۹۶ هیأت عمومی واجد ایراد قانونی اسـت و تقاضا میکند در اجرای ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسـی دیوان عدالت اداری مصوب سـال ۱۳۹۲ رأی مذکور نقض شـود.

مفاد لایحه یاد شده به قرار زیر است:

«در خصوص پرونده کلاسه ۹۴/۶۱۸ موضوع دادخواست اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان گلستان به طرفیت سازمان امور مالیاتی کشور، به خواسته ابطال قسمنی از بخشنامه شماره ۹۲۵۳ ۹/۷/۱۲۹۰ سازمان امور مالیاتی کشور راجع به مشمولیت مالیان بر ارزش افزوده به بیمه بکمپلی درمان که منبهی به صدور دادنامه شماره ۴۳۲ ۱۰/۵/۱۳۹۶ هیأت عمومی آن دیوان دایر بر ابطال فسمنی از بحشنامه در حصوص مشمولیت مالیات بر ارزش افزوده به بیمه تکمپلی درمان گردیده است به استحضار میرساند؛ ے خصن استدعای امعان نظر نسبت به توضیحات ذیل الذکر، خواهشـمند اسـت دستور فرمایید در اجرای ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آیین د دادرسـی دیوان عدالت اداری با طرح رأی مذکور در هیأت عمومی دیوان عدالت اداری موجبات رسـیدگی مجدد فراهم شـود.

الف ـ توضيحات درباره دلايل مغايرت نداشتن بخشنامه با قانون در قسمت مورد شكايت:

۱ـ حدمات بیمهای شامل انواع رستههای مختلف بیمه حمل و نقل، نیمه محصولات کشاورزی، بیمه بار، بیمه مسئولیت، بیمه خودرو، بیمه عمر و پس انداز، بیمه درمان، بیمه مکمل درمان، بیمه فعالیتهای آموزشی و پژوهشی و ... میباشد و معافیتهای تعیین شده در ماده ۱۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده بابت کالاها و خدمات، به خدمات بیمهای آنها نظیر خدمات بیمه محصولات کشاورزی، خدمات بیمه درمانی، خدمات بیمه حمل و نقل و بار و... که به نوعی مرتبط با خدمات و کالاهای معاف تعیین شده در قانون میباشد، قابل تسری نخواهد بود و در صورتی که معافیت تمام یا بخشی از خدمات بیمهای از جمله خدمات بیمه درمان، خدمات بیمه محصولات تسری نخواهد بود و در صورتی که معافیت تمام یا بخشی از خدمات بیمهای قانون مالیات بر ارزش افزوده و اصلاحات بعدی آن کشاورزی، خدمات بیمه حمل و نقل مسافر مدنظر قانونگذار بود، در فصل معافیتهای قانون مالیات بر ارزش افزوده و اصلاحات بعدی آن منظور میگردید. چرا که مطابق اصل ۵۱ قانون اساسی حمهوری اسلامی ایران موارد معافیت و بخشودگی میبایست به موجب قانون مشخص گردد.

۲- معافیتهای نعبین شده در ماده ۱۲ فانون مالیات بر ارزس افروده، صرفاً در مقطع عرضه کالاها و ارائه خدمات به خرنداران کالا و خدمات موضوعیت دارد و بمیتوان معافیت آن کالاها و حدمات را به بهادهها و حدمات به کار رفیه در آنها بسری داد، مگر آن که به موجب قانون صراحتاً در شیمار کالاها و خدمات معاف قرار گیرد، سابراین در چارچوب مفاد این ماده انواع دارو و لوازم مصرفی درمانی، ارائه خدمات درمانی و خدمات توانیخشی و حمایتی از پرداخت مالیات بر ارزش افزوده معاف میباشید و این معافیت به نهادهها و سایر خدمات و عوامل تولید که در عرضه انواع دارو مصرفی درمانی و ارائه خدمات درمانی و ... به کار رفته، قابل تسری نمیباشید، زیرا صرفا در مقطع عرضه انواع دارو و ارائه خدمات درمانی به بیماران، چنین معافیتی موضوعیت دارد و خدمات بیمه درمان و در مقطع عرضه انواع دارو و ارائه خدمات بیمه ای گونه که بیمه تکمیلی درمان که از انواع خدمات بیمهای میباشید، به لحاظ عدم تصریح در قانون مشیمول این معافیت نمیگردد، همان گونه که معافیت خدمات بیمه حمل و نقل عمومی مسافری، معافیت خدمات بیمه حمل و نقل عمومی مسافری، معافیت خدمات بیمه حمل و نقل مسافر (موضوع بند ۱۲ میاده ۱۲ همان قانون) را نمی توان به خدمات بیمه حمل و نقل عمومی مسافری، قابل تسری دانست.

ب ـ بیان پیامدهای اعمال شدن ماده ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری و معادیر اجرایی مربوط:

نظر به اینکه مالیات بر ارزش افزوده از انواع مالیاتهای غیرمستقیم تلقی میگردد که مودی (شرکتهای بیمه گر) با وصول آن از اشخاص ثالث به عنوان خریداران خدمات بیمه پس از کسر مالیات و عوارض پرداختی خود به حسابهای مربوط واریز مینمایند از طرفی بابت خدمات مذکور خریداران خدمات بیمهای نیز خود مادامی که مودی مالیات بر ارزش افزوده باشند، مالیات و عوارض پرداختی را از مالیات و عوارض دریافتی خود کسر مینمایند و صرفاً مانده آن را پرداخت نمایند. در ارتباط با اعمال ماده ۱۳ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری و تسری آن به گذشته نسبت به پرداختکنندگان مستقیم مالیات بر ارزش افزوده و استرداد مالیاتهای دریافتی موضوع بند ۹ ماده ۱۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده و استرداد مالیاتهای مورد مودیانی که قبلاً از اعتبار مالیاتی مربور استفاده کردهاند و با مودیانی که پرونده مالیات بر ارزش افزوده آنها قطعی شده و بیمه گدارانی که تاکنون در نظام مالیات بر ارزش افزوده فراخوان نسدهاند و اعتبار مربوط به آنها وفق تبصره ۵ ماده ۱۷ به عنوان هزینه قابل قبول پرداخت شده است و همچنین در مورد ارگانهایی که از اعتبارات بودجه سنواتی استفاده مینمایند و در سنوات قبل، در محاسبات مربوطه منظور شده است این سازمان از حیث جگونگی اجرای رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری معاذیر اجرای فراوان میاست به مرانب فوق، خواهشمید است دستور فرمایید از نتیجه هرگونه تصمیم انخاذی درباره درخواست اجرای ماده ۹۱ میابشد، با عبایت به مرانب فوق، خواهشمید است دستور فرمایید از نتیجه هرگونه تصمیم انخاذی درباره درخواست اجرای ماده ۹۱ میانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری در مورد دادنامه صدرالاشاره این سازمان را آگاه نمایند،»

ج ـ رئیس دیوان عدالت اداری با پذیرش استدلال مذکور در لایحه موصوف، در اجرای ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ به رأی شماره ۴۳۲ـ ۱۰/۵/۱۳۹۶ هبأت عمومی اعتراض میکند.

رسیدگی به موضوع در اجرای ماده ۹۱ قانون تشکیلات و آبین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ در دستور کار هیأت عمومی قرار گرفت.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۰/۱۰/۱۳۹۸ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررستی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رای هیأت عمومی

بر اساس مواد ۱و ۸ قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب سال ۱۳۸۷، عرضه کالاها و ارائه خدمات در ایران مشمول مالیات بر ارزش افزوده بوده و کلیه اشخاصی که به عرضه کالاها و ارائه خدمات و واردات و صادرات آنها مبادرت میکنند، مودی محسوب میشوند. از سیوی دیگر با وجود اینکه به میوجب بند ۹ میاده ۱۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده، انواع دارو، لوازم مصرفی درمانی، خدمات درمانی و خدمات توانیخشی و حمایتی از پرداخت مالیات بر ارزش افزوده معاف هستند، ولی با توجه به اینکه اموری مانند خدمات بیمه درمان، تکمیل درمان و ارائه حدمات مدیریت و نظارت بر امور درمیانی برحلاف موارد مقرر در بند ۹ ماده ۱۲ قانون فوقالدکر ارتباط مستقیمی با روند درمان نداشته و از مصادیق موارد مفرر در بند و ماه شمول پرداخت مالیات بر ارزش افزوده میباشند و معافیت مقرر در بند ۹ ماده ۱۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده قابل نسبری به آنها بیست، بنا به مراتب فوق، رأی شماره ۱۲۳۶ معافیت مقرر در بند ۹ ماده ۱۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده به ایران از بخشنامه شماره ۱۰/۵/۱۳۹۶ سازمان امور مالیاتی کشور به دلیل عدم تسری معافیت مقرر در بند ۹ ماده ۱۲ قانون مالیات بر ارزش افزوده به خدمات بیمه درمان، تکمیل درمان و ارائه خدمات مدیریت و نظارت بر امور درمانی صادر شده، با موازین قانونی یاد شده مغایرت دارد و در اجرای حکم ماده ۱۶ قانون تشکیلات و آبین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ضمن نقض رأی شماره ۱۰/۵/۱۳۹۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری بخشنامه شماره ۱۳۹۳ ضمن نقض رأی شماره ۱۰/۵ به قبلاً ابطال شده بود دیوان عدالت اداری، رأی بر عدم ابطال فراز یابانی بخشنامه شماره ۹۲۵۳ ضمن نقض رای شماره ۱۰۵۳. ۹/۷/۱۳۹۰ سازمان امور مالیاتی که قبلاً ابطال شده بود

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ـ محمدکاظم بهرامی